

Vpis v osnovne šole

V občini imamo šest popolnih osnovnih šol, ki so prvega septembra znova odprle vrata mladim rodovom. Kolikšen je letos vpis?

Na OŠ Polje (s podružnicami vred) vpisalo 1742 učencev od prvega do osmega razreda. Po razredih je vpis takle:

1. razred: 6 krat 30 učencev, 2. razred: 5 krat 29 do 31 učencev, 3. razred: 6 krat 30 do 32 učencev, 4. razred: 5 krat 31 učencev, 5. razred: 8 krat 31 do 34 učencev, 6. razred: 7 krat 29 do 32 učencev, 7. razred: 6 krat 29 do 21 učencev in 8. razred: 6 krat 29 do 30 učencev.

OŠ Vide Pregarc ima 747 vpisanih učencev, od teh v prvem razredu 88, v drugem 112, v tretjem 103, v četrtem 85, petem 96, v šestem prav tako 96, v sedmem 82 in v osmem razredu 85 učencev. V posameznem oddelku je najmanj 26, največ 35 učencev.

OŠ Sostro ima 426 vpisanih učencev, v prvem razredu 45, v drugem 74, v tretjem 67, v četrtem 61, v petem 57, v šestem 45, v sedmem 37 in v osmem razredu 40 učencev. Najmanj učencev v enem oddelku je 19 oziroma 20, največ pa 37. Zanimivost te šole pa je, da ima natančno isto število dečkov in deklic: vsakih 213!

OŠ Ketteja in Murna ima 939

učencev, v prvem razredu 123, drugem 94, tretjem 101, četrtem 109, petem 122, šestem 140, sedmem 133 in v osmem razredu 117 učencev. Njena podružnična šola v Hrušici ima 140 vpisanih učencev: v prvem razredu 32, drugem 54, tretjem 31 in četrtem 23 učencev. Najmanjši oddelki OŠ Ketteja in Murna šteje 22, največji pa 36 učencev.

OŠ Jožeta Močnika ima 957 učencev, po razredih: prvi 114, drugi 118, tretji 124, četrty 119, peti 123, šesti 129, sedmi 115 in osmi razred prav tako 115 učencev. V posameznem oddelku je najmanj 26 in največ 33 učencev.

OŠ Adolfa Jakla v Zalogu ima 578 učencev: v prvem razredu 86, drugem 87, tretjem 71, četrtem 53, petem 74, šestem 79, sedmem 53 in v osmem razredu 75 učencev. Najmanjši oddelki imajo 23, največji pa 36 učencev.

NOVE ŠOLE

V občini gradijo tri nove šole, ki bodo precej razbremenile sedanje.

V Štepanjskem naselju, ki bo dograjen čez dve leti in bo ta-

krat imelo približno deset tisoč prebivalcev, raste nova popolna osnovna šola s 24 učilnicami. Prvotno je bila predvidena šola z 18 učilnicami, za kar je bil zagotovljen denar iz samoprispevka, za preostalih šest učilnic pa sta s solidarnostno akcijo zbrali denar SIS za vzgojo in izobraževanje in skupščina občine. Šola bo odprla vrata v prihodnjem šolskem letu. Sprejela bo tudi učence iz Štepanje vasi, Hrušice, Bizovika in dela Fužin, kar bo razbremenilo predvsem osnovno šolo Ketteja in Murna.

V Štepanjskem naselju bo kasneje zrasla še ena popolna osnovna šola, ki bo vključena v srednjeročnem programu. Imela bo najverjetneje prav tako 24 učilnic.

V Sostrem bo še letos dokončana nova stavba in bo z njo šola prihodnje šolsko leto prevzela tudi del otrok, ki hodijo zdaj v šolo v Polje.

V Novem Polju bo konec oktobra odprta nova podružnična šola z osmimi učilnicami za učence od prvega do četrtega razreda. V novo poslopje se bo preselila tudi zadobrovska šola, ki zdaj gostuje v zadržnem domu.

VJ

Želimo jim prijetno in uspešno učenje, čeravno jim vedno ne moremo zagotoviti najboljših pogojev – (foto arhiv)

V GOSTEH ITALIJANSKE KP

Že od leta 1964 vežejo mesti Ljubljana in Pesaro stiki na političnem, kulturnem, športnem in gospodarskem področju. Pobratenje med mesti je bilo sklenjeno v spomin na jugoslovanske in italijanske partizane, ki so v bližini Pesare in Urbina ustanovili četo, v kateri je bilo poleg Italijanov veliko Slovencev, Dalmatincev in Črnogorcev. Pobudo za pobratenje so dali še živenci partizani iz Ljubljane.

V okviru vsakoletnega obiska med mesti je konec julija v Pesaro odšla 11-članska delegacija sindikatov mesta Ljubljana, v kateri sta bila dva delegata našega občinskega sindikalnega sveta in po dva delegata drugih štirih občinskih sindikalnih svetov.

Delegacija je bila osem dni v gosteh komunistične partije Italije. Udeležila se je pokrajinskega festivala De 1' Unita (Teden partijskega tiska). Letošnje leto, kot smo zvedeli in sami videli, je bilo za italijanske komuniste izredno pomembno zaradi zmage na junijskih volitvah. V spominu nam bodo ostali razni dogodki, zlasti prizadevanje gostiteljev, da bi se čimbolje počutili med njimi. V okviru osemdnevnega obiska smo si ogledali razne kulturne znamenitosti v Pesaru, Urbinu in bližnji okolici, spoznali smo ljudi, ki jih kot običajni turisti prav gotovo ne bi mogli spoznati, zlasti pa spoznali njihovo prepričanje v boljšo bodočnost in pripadnost komunistični partiji.

Delegacija je bila sprejeta pri sekretarju pokrajinskega komiteja KPI v Pesaru. Navzočih je bilo tudi več partijskih in sindikalnih voditeljev, predstavljen nam je bil tudi sekretar socialistične stranke.

Obiskali smo krajevno skupnost Soria v Pesaru. Delegacijo sta sprejela predstavnik skupščine krajevne skupnosti in predsednik izvršnega sveta krajevne skupnosti. Takoj na prvi pogled je krajevna skupnost spominjala na našo krajevno skupnost Štepanjsko naselje in Kodeljevo. Naselje je popolnoma novo, z delavskimi stanovanji in stanovanji mladih družin, z neograjenim bazenom sredi parka, s športnimi objekti in otroškimi igrišči. V razgovoru smo zvedeli, da so vsi objekti splošne rabe v upravljanju krajevne skupnosti in v prosti uporabi vsem stanovalcem. Vsa okolica je čista, z urejenimi parki in zelenjem. Največja zanimivost krajevne skupnosti pa je prav gotovo njihova poslovna paviljonska stavba, v kateri so dvorana s približno 80 sedeži, velika knjižnica in stranski prostori. Poleg te knjižnice imajo v krajevni skupnosti še sedem manjših v raznih rajonih, v katerih dela pet plačanih sekretarjev. Stavba je last občine, zgradili so jo investitorji novega naselja kot dogovor za minimalno ceno občinskega zemljišča. Ta ugotovitev je močno vplivala na naše razmišljanje, da bi bilo lepo, če bi tudi v naših novih naseljih zgradili podobne objekte za delo krajevne skupnosti. Zakaj ne bi na ta način reševali prostorskih problemov naših krajevne skupnosti? Pri tem vprašanju res ne želimo dobiti odgovora, da je pri nas tak sistem gradnje nemogoč. Smo v času dogovarjanja in lahko bi se začeli dogovarjati tudi na teh področjih ter tako skušali hitreje zagotavljati uredničevanje nalog krajevne skupnosti, zlasti pa hitreje reševati prostorsko stisko, ki jo trpijo skoraj vse krajevne skupnosti.

Nadalje smo zvedeli, da je skupščina krajevne skupnosti sestavljena iz predsednikov raznih strank, ki so sedaj na oblasti, in občinskih odbornikov. Povedali so nam, da skupščine krajevne skupnosti ne volijo, ker taka oblika še ni ustavno opredeljena. Njihova ustava sicer določa decentralizacijo oblasti, vendar prepočasni teče proces prenašanja oblasti. V prihodnosti pa programirajo, da bo krajevna skupnost dobila večje politične in gospodarske pristojnosti, ki jih bo prevzela od občine. Še policijo so nam omenili, da bodo imeli v krajevni skupnosti! Predvidevajo, da bodo vodili tudi skupščino

krajevne skupnosti, ki bo sestavljena iz predstavnikov vseh naprednih političnih strank. S prenosom oblasti na krajevno skupnost pričakujejo tudi večja finančna sredstva, ki bodo omogočala njen hitrejši razvoj. Povedali so nam, da se krajevna skupnost zelo ubada s finančnimi težavami; vendar smo ugotovili, da ima krajevna skupnost kljub ustavno neopredeljeni vlogi veliko političnih in gospodarskih pristojnosti. Trenutno je njihova največja skrb preskrbeti vodo za vsa mesta. Rekli so nam, da je Pesaro žejno mesto, kar smo okusili tudi sami, saj je iz vodovodnih pip tekla slana voda. Po generalnem urbanističnem načrtu, ki je že odobren, bodo to krajevno skupnost dograjevali z novimi naselji: zato imajo v načrtu tudi ureditev kanalizacije in še več raznih želja, za uresničitev katerih pa nimajo dovolj denarja.

Upravljanja v stanovanjskih hišah ne poznajo, ker je razumljivo zaradi privatne lastnine stanovanjskih objektov.

Zanimali smo se tudi, kakšen je položaj žensk v krajevni skupnosti. Povedali so nam, da je aktivnost žensk v krajevni skupnosti minimalna. Žene so v glavnem doma; nekoliko boljši položaj je med mlajšo generacijo. Večja organiziranost žensk se pojavlja v večjih trgovinskih hišah. S petletnim programom bo partija skušala ekonomsko in politično osvetiti ženske in jih začeti vključevati v politično delo krajevne skupnosti in drugih političnih struktur. Spoznanje, da v tuji deželi z drugačnim političnim sistemom obstaja krajevna skupnost, ki nima ustavno opredeljene vloge, da je organizirana kot samoupravna skupnost, v kateri občani uresničujejo določene skupne interese po njihovih krajevnih navadah, je napravilo močan vtis. Ugotovljena je celo naprednejša oblika upravljanja skupnih objektov, ki jih pristo rabiyo vsi prebivalci v krajevni skupnosti. Pri tem spoznanju velja omeniti, da se pri njih prav gotovo ne more zgoditi to, kar se je zgodilo 18. avgusta t.l. na kopališču Kodeljevo. *Tega dne sta si želeli ogledati kopališče dve studentki ekonomske – finančne smeri iz Leningrada. Pred tem jim je bil razložen sistem financiranja družbenih in športnih objektov in sistem vlaganja sredstev za gradnjo tega objekta. Res ni bilo sončno. Vrata kopališča pa so bila zaklenjena. „Šef“ kopališča s ključi ni bil nikjer. V prostorih kegljišča so za mizo sedele natakrice in ena izmed njih se je z velikim ogorčenjem potrudila povedati, da se ne bo nihče kopal in da „šef“ zato ne bo iskala, ker je nekam odšel. Pri tem dogodku sicer ni toliko važen nekorekten odnos delavcev, ki upravljajo s kopališčem. Važno je omeniti to, da so vsa sredstva, s katerimi so bili ti objekti zgrajeni, ustvarili delavci naše občine in si kak občan tudi kdaj želi tujcem pokazati, kam so delavci nalagali svoj denar. Pa dobijo zaklenjena vrata! Tujcem kopališče lahko pokažejo samo na prospektu mesta! Če je bilo kopališče dano v upravljanje delavcem kolektiva Figovec, naj v bodoče računajo tudi na tovrstne obiske in ne samo na pridobitniške koristi, tako da občana v bodoče ne bo smam pred tujci, ki jim žele pokazati najljepši košček svoje občine, urejen z denarjem delavcev.*

Obisk v italijanski krajevni skupnosti bo vsekakor dragocen napotek vsem delegatom, zlasti še tistim, ki se ukvarjajo s problemi razvoja krajevne skupnosti.

Na koncu našega obiska smo tudi spoznali, da poti, ki vodijo v socializem, v naprednejšo družbo, ne ovirajo različni politični sistemi. Važno je to, da je vsak dan več komunistov ter da se odnosi med ljudmi izboljšujejo in se krepijo moči, ki so potrebne za delavcev in občanov boljši jutrišnji dan.

SLAVKA JERMAN

Otroci so naše življenje

„Na žalost se ljudje ne sramujejo otrok, ker mislijo, da jih otroci ne razumejo; a ljudje ne pomislijo, da jih bodo otroci razumeli in obsojali, ko bodo postali ljudje.“

M. BOŽIČ

V bogati občini Ljubljana Moste-Polje, v Zeleni jami, je poslopje VVZ Angelce Ocepkeve v kritičnem stanju. Čeprav je staro le okoli deset let, počasi izgublja trdna tla pod seboj. Razpoke na zidovih so vsak dan večje. Del zgradbe je neuporaben, drugi del pa je podprt s podporniki. Otroci in osebje so kakor pred poplavo „umikajo“ v preostali del zgradbe, ki pa je prav tako podprt in razpokanih sten. Več kot pol leta so vsi najodgovornejši seznanjeni s položajem, a danes, ko je na pragu zima, ko se je delo v šolah že pričelo, otroci dvorišča (ki še vedno ni ograjeno, čeprav je v neposredni bližini železniške proge) ne morejo uporabljati in smo tako rekoč v naročju stihije.

Približno tristo otrok živi v kritičnih prostorih. Tristo otrok, rojenih v samoupravnem socializmu, mora že več kot pol leta poslušati razprave o „naporih“ za odvojitev sredstev za njihov zavod, ki se po komaj enem desetletju, odkar je bil zgrajen, počasi pogreza.

Prisegamo na humanizem kot osnovo socialistične morale in politike, prisegamo na naše najmlajše kot največje bogastvo in garancijo izgradnje brezrazredne družbe, praktično pa smo še vedno v strahu, da naši najmlajši ne bi bili stisnjeni med opekami in da jih ne bi povozili starejši tovariši, ki brezglavo vozijo motorje – in to morda celo tisti, ki so do nedavnega obiskovali taisti zavod. Poslušamo zagovore odgovornih, da niso krivi za nastalo situacijo, vsi pa se skrivamo za najdemokracič-

nejšo ustavo na svetu, manipuliramo s humano moralno našega globalnega društva in – ne predvzamemo praktično ničesar.

To so dejstva, ki stojijo in lebde pred očmi družbenopolitičnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, pred očmi naših delegatov. Zalostna so ta dejstva in treba jih je čimprej spremeniti. To je stanje, ki ga moramo gledati z vseh aspektov v odnosu do našega družbenopolitičnega sistema.

Naša revolucija zahteva od nas vseh, da najmlajše vsestransko dobro pripravimo: duhovno idejno in materialno poskrbimo za njihov uspešen razvoj. Naši otroci zahtevajo obrazložitve, od kod sredstva, da vsaka občina gradi moderno banko z luksuzno notranjostjo in zunanjostjo z – air condition – a isti otroci gledajo v razpokane zidove svojega drugega doma, nemočni poskušajo s svojimi malimi ročicami popraviti razpoke in brezglavo bežijo, ko zaslišijo pisk lokomotive ali glas motornega kolesa na njihovem dvorišču. Otroci zahtevajo konkreten in jasn odgovor, ker so za filozofijo še premladi. Njihovim očetom banke dajejo kredite za vile in vikende – investicije za naš standard, za katerim tako slepo hitimo in čisto žrtvujemo vse tisto, kar nas dela homo sapiens. Pozabljamo pa, da s tem žrtvujemo največje vrednote, vrednote, ki tudi nas same negirajo kot vrednote. Žrtvovanje večjih vrednot manjšim menja naš odnos do vrednotenja. Vrednotenje je vsebina naše zavesti, s katero

želimo prisvojiti neko vrednost in doseči osebni cilj. Takšen cilj je na žalost osiromašen s komponento dolgoročnosti in interesa z aspekta naše globalne družbe.

Naj mi bo dovoljeno zapisati še naslednje. Izkoriščamo najrazličnejše metode in uveljavljamo ves svoj umski in materialni položaj, da npr. postavimo vikend hišico. Pri tem izkoriščamo tudi usluge banke, ki upravlja z našim denarjem. A v naši „lepotic“ so naši otroci prisotni na nedeljskem izletu (ali pa morda celo tedaj ne), v zavodu pa preživijo dve tretjini življenja. Nad tem se velja zamisliti moralnih, kulturnih in političnih vrednot. Če se prepustimo, da nas zanaša potrošniška stihija, ki živi v znaku maksimalka, butik in modernih bank, ne pa trezno razmišljanje, so nas dolžni pravilno usmerjati subjekti našega samoupravnega socializma. V tem primeru nas opozarjajo otroci iz zavoda Angelce Ocepkeve in Zvezne ulice. Oni zahtevajo najbolj humano investicijo – za njihovo ideologijo, izobrazbo, komoditeto ali vsaj za minimalni prostor.

Otroci sprašujejo „razumnega človeka“, ali je opravičljivejša kakršnakoli druga investicija kot investicija v človeka – „Človek je okras sveta“. Če so otroci temelj družbe in naši jutrišnji sodniki, potem se jim moramo z največjo mero ljubezni približati in z delom odgovoriti na vsa njihova vprašanja. In ti otroci nam glasno kličejo: „Facta, facta non verba“!

Socialistična družba, ki temelji na marksistično-leninistični misli, mora vzgajati popolnega „totalnega“ človeka in ne sme dovoliti, da „človek umre“.

MIHAJLO TERZIČ

DRAGE GOSTJE V ZADVORU

V okviru republiškega odbora zveze združenj borcev NOV Slovenije deluje tudi odbor političnih zapornikov, ki so bile med italijansko okupacijo obsojene in zaprte po raznih zaporih v Italiji in doma. Te tovarišice se vsako leto zberejo na dogovorjenem kraju. Letos v septembru je ta čas doletela Ljubljana. Po programu srečanja so se v nedeljo 21. septembra do polnoce pripeljale z avtobusom na Urha, kjer so si temeljito ogledale to zloglasno morišče nedolžnih žrtev. Skupina učencev OŠ Sostro pa je tovarišicam izrekala dobrodošlico v našem kraju in jim izročila šopke rož.

Po ogledu Urha so prišle pozneje v rekreacijski center turističnega društva Zadvor, kjer smo jim pripravili prijeten piknik v naravi, mladinke iz Zadvora pa so jim deklamirale nekaj partizanskih pesmi iz tistih najhujših dni, ki so jih kot politične zapornice pretrpele za našo svobodo. Piknik je potekal v veselem in prijateljskem ozračju izredno prijeten in všeč jim je bil Zadvor.

Kot so same izjavljale, se bodo v ta kraj z veseljem vračale. Želimo jim obilo zdravja in da bi se to še večkrat zgodilo.

ALOJZ KASTELIC